

Бразалук М.Ю., здобувач вищої освіти
другого (магістерського) рівня,
Національна академія внутрішніх справ, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Пендюра М.М., к.ю.н., доцент

ВЗАЄМОДІЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ З ІНШИМИ ОРГАНАМИ У СФЕРІ БЕЗПЕКИ ТА ОБОРОНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Вже скоро виповниться рік як наша держава протистоїть збройній агресії з боку російської федерації. Указом Президента України № 64/2022 від 24 лютого 2022 року було введено воєнний стан на всій території України, що тим самим призвело до змін у всіх сферах суспільних відносин. З цього Указу випливає, що на органи безпеки та оборони, зокрема і на правоохоронні органи України покладаються функції з запровадження та здійснення передбачених Законом України «Про правовий режим воєнного стану» заходів і повноважень, які необхідні для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави [1].

Безперечним є той факт, що попри нормативну визначеність діяльності сектору безпеки та оборони України під час дії воєнного стану, на практиці виникають ситуації, коли правове регулювання вичерпує себе, є недостатнім щодо деяких сфер взаємодії, тому виникає необхідність удосконалення національного законодавства у зазначеній сфері шляхом використання практичного досвіду, а також на доктринальному рівні. Таким чином, дане дослідження спрямоване на аналіз деяких положень законодавства у сфері безпеки та оборони, а також на дослідження наукової літератури, яка присвячена цій тематиці з метою систематизації знань щодо взаємодії органів та підрозділів Національної поліції України з іншими органами.

Безумовно, комплекс заходів, котрі зумовлені дією правового режиму воєнного стану передбачає тісну взаємодію між центральними органами виконавчої влади у сфері безпеки та оборони. Так, аналізуючи положення Закону України «Про Національну поліцію», можна зазначити, що на органи Національної поліції покладаються повноваження щодо взаємодії з іншими органами Міністерства внутрішніх справ, Збройними силами України, Державною спеціальною службою транспорту, Службою безпеки України щодо боротьби з диверсійно-розвідувальними силами агресора (противника) та не передбаченими законами України воєнізованими або збройними формуваннями [2]. При аналізі наукової літератури можна стверджувати, що деякі науковці, зокрема А.А. Нікітін, приходять до висновку, що попри те, що хоч нормативно функції Національної поліції

щодо взаємодії з іншими органами у сфері безпеки та оборони й закріплені в законодавстві, втім, механізми реалізації цих функцій взаємодії відсутні, а взаємодія з деякими органами безпеки та оборони взагалі не регламентовані [3, с. 135].

Важливою формою взаємодії Національної поліції з іншими безпековими та оборонними органами України є її входження до складу Міністерства внутрішніх справ України, адже МВС як центральний орган виконавчої влади забезпечує координацію у сфері забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку, захисту державного кордону, цивільного захисту та міграції [4]. Безперечно, така форма відомчої взаємодії сприяє оперативному, швидкому та комплексному узгодженню дій всіх органів, які входять до складу МВС.

Підтвердженням цього слугує низка наказів МВС щодо взаємодії органів, котрі входять до складу МВС. Це, зокрема наказ МВС «Про затвердження Інструкції про порядок взаємодії між Державною службою України з надзвичайних ситуацій, Національною поліцією України та Національною гвардією України у сфері запобігання і реагування на надзвичайні ситуації, пожежі та небезпечні події», який передбачає взаємодію на всіх рівнях між ДСНС, Національною поліцією та Національною гвардією. Також доцільно зазначити про предметну взаємодію між Національною поліцією України та Національною гвардією України під час забезпечення (охорони) публічної (громадської) безпеки та порядку, яка регулюється відповідним наказом МВС № 773 від 10.08.2016. Цим наказом передбачаються зокрема дії, спрямовані на спільне патрулювання публічних (громадських) місць, а також проведення спільних заходів з метою стабілізації оперативної обстановки у разі її загострення.

Як бачимо, наявність взаємодії органів МВС регламентована відомчими нормативно-правовими актами, що сприяє високому рівню узгодженості цих органів, натомість взаємодія органів Національної поліції з органами та формуваннями, які не входять до складу МВС, наприклад, Службою безпеки України або Збройними силами України, потребує більш чіткої правової регламентації.

Таким чином, враховуючи дію правового режиму воєнного стану в Україні, необхідно оперативно розробити порядок взаємодії між усіма органами безпеки та оборони України, які визначені в чинному законодавстві. Враховуючи, що нормотворчість – це комплексна діяльність, відповідно вона має специфічну процедуру, тому на розробку та прийняття нормативно-правових актів, які б унормували взаємодію всіх органів безпеки та оборони, знадобиться час. За рік війни законодавець практично не врегулював таку взаємодію, тому органи та підрозділи

сфери безпеки та оборони послуговувалися тим інструментарієм, який наявний станом на зараз. Безумовно, на допомогу в цій ситуації прийшов практичний досвід, який необхідно систематизувати і юридично закріпити в нормативно-правових актах.

Література

1. Про введення воєнного стану в Україні: Указ Президента України від 24.02.2022 № 64/2022. URL: <https://www.president.gov.ua/documents/642022-41397>

2. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text>

3. Нікітін А.А. Деякі питання взаємодії Національної поліції України під час захисту національних інтересів в умовах воєнного стану. *Південноукраїнський правничий часопис. Науковий журнал*. 2022. № 1-2. С. 133-139.

4. Про затвердження Положення про Міністерство внутрішніх справ України: Постанова КМУ від 28.10.2015 № 878. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/878-2015-%D0%BF#Text>

5. Про затвердження Порядку організації взаємодії Національної гвардії України та Національної поліції України під час забезпечення (охорони) публічної (громадської) безпеки і порядку: Наказ МВС України від 10.08.2016 № 773. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1223-16>

УДК 341.824:338.47(043.2)

Вадімов А.П., здобувач вищої освіти
третього (освітньо-наукового) рівня,
Національна академія внутрішніх справ, м. Київ, Україна

ЯКІСТЬ ЗАКОНОДАВСТВА ЯК НЕОБХІДНА УМОВА ПРАВОВОГО РОЗВИТКУ ДЕРЖАВИ УКРАЇНА

Розглядаючи питання сьогоденного становища політико-правового розвитку держави Україна та викликів, які постають на цьому шляху, треба зрозуміти таку важливу його складову як якість законодавства.

Якщо дати узагальнене визначення на підставі аналізу різних джерел то якість законодавства це певний комплекс соціальних та юридичних характеристик букви та духу конкретного законодавчого акту (що впливає на якість законодавства в цілому), яка проявляються у його формі та змісті і виражається у здатності ефективно регулювати правовідносини між суб'єктами, відповідати умовам сьогодення та задовольняти пріоритетні потреби суспільства.